

Баъзе гурӯҳҳо ва шахсони тасодуфию манфиатхоҳе, ки на чамъият мешиносаду на касе, на бар чамъият заруранду на бар хасе бо расонаҳои хабарии хориҷии зери назари ҳадамоти махсуси кишварҳои маълум мусохибаву сухбатҳо доир намуда, худро як намуд шонисониданӣ мешаванд, дар ҳоле касе намешиносад.

Аз ҷумлаи онҳо Алим Шерзамонов аст, ки худро муовини раҳбари Паймони миллии Тоҷикистон ё ба иборае думрави паймони миллии ҳисобида, дар сомонҳои иҷтимоӣ ва шабакаҳои иттилоотӣ вобаста ба барқарор кардани тартибот дар Вилояти Мухтори Кӯҳистони Бадахшон (ВМКБ) иддаои бемаврид мекунад.

Каблан ҳам дар ҳаводиси чанд сол пеши шаҳри Хоруг нақши мардумфиребона ва худхононаи собик раиси баҳши Ҳизби сотсиал-демократи Тоҷикистон дар ВМКБ – Алим Шерзамонов хеле рӯшан ба назар мерасид. Вай раҳбарии гирдиҳамомадагонро бар ӯҳда гирифта, худро ба иборае танзимкунанди вазъият меномид. Аммо барои боз ҳам шиддат гирифтани вазъият шароит фароҳам овардани мешуд.

Бояд тазаққур дод, Шерзамонов он ҳаводисро, ки амалиёти боздошти гурӯҳҳои эҳтимолии кочокбарони маводи муҳаддир номбар мешуд ва ба бенизомихову эътирозҳо мепечид, мақомоти ҳифзи ҳуқуқи вилоятро гунаҳкор карда, худро сафедкунанда нишон медод, ки ба воқеият мувофиқат намекард. Шерзамонов то имрӯз дар ягон мақомоти давлатӣ фаъолият накардаву боз худро нодиру беҳамто тарошида, ҷониби давлату миллати тоҷик санги маломат мезанад. Алим шаҳрванди носипоси Тоҷикистон аст, ки заррае баҳри ободиву сарсабзии миллат нақӯшидааст, вале барои мушкilotи нав ба навро эҷод кардан, заминагузорӣ мекунад. Шерзамонов дар он мусохиба ба ҳар суол посухи аблаҳонаву бемантикона медихад ва зеро таъсири кадом аҷнабӣ фаъолият намуданашро ошкор месозад. Агар вай фитнаангез намебуд, баъди ҳодисаҳои тобистони соли 2012 ҷониби Россия фирор наменамуд. Баъди орому осуда шудани вазъият дар ин минтақа моҳи сентябри соли 2013 рӯй ҷониби Хоруг овард. Лекин боз аъмоли хиёнаткоронаи худро идома доду, мисли гузашта мардумро ба шӯр оварду ҷониби хоҷаи дигар роҳи гурезро пеш гирифт. Вай ҳатто дониши комили сиёсӣ ҳам надорад, то ҷомеаро идора кунад. Халқ ҳам намехоҳад, ки чун алимҳо аз онҳо пуштибонӣ кунанд. Ягон кас ҳамроҳи ӯ нест, гайр аз ду-се ҷавони сархушу гумроҳ. Аксари қулли мардуми Бадахшон хостори катъи сафсатагӯихои Шерзамонов шудаанд. Чунки шахси ба ном ватанпарвару ислохотхоҳ вазъияти имрӯзаву гузаштаи наҷандон дурро шарҳ додани шуда, дар гуфтору пешниҳод ва хостаҳои ба иштибоҳи зиёд роҳ медихад. Ё бо ин тахлили нодурусти вазъият мардумро ба гумроҳӣ мекашад, ҳатто фиреб ҳам мекунад. Дар бораи ҳаводиси сохтаю бофтае гап мезанад, ки ҳудаш ба гуфтааш шак меорад. Мақсади вай танҳо халқро сарсону саргардон кардан ва ба шӯр овардан аст. Амалаш танҳо рӯсиёҳӣ ва зишткорихои ӯро нишон медихад. Овозаву дарвозакунихои Шерзамонов дар воқитаҳои аҳбори умум ва дигар расонаҳои интернетиву иҷтимоӣ нишон додани ҷеҳраи манфури ҳудӣ ӯст. То ҳол Алим ва ҳамакидагонаш пай набурдаанд, ки агар ҳудӣ ӯ ва садҳо монандаш гулӯ даронанд ҳам, мардум ба ин гуна нафарони разил эътибор намедиханд. Мардуми сарбаланди тоҷик аз ин худмуаррифисозихои сохтаю бофта, лофу газофи бемаврид ва дурӯгин безор шуданд.

Ф. Фаррухзода , коршиноси сиёсӣ